

kommer det mig ret naturligt, at man giver en udvidet Udgang til Valgret i Kjøbenhavn og gaar i det samme Spor, som man har fulgt i det øvrige Land.

P. Holm: Jeg vil kun ganske kort over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (C. Sage) bemærke, at naar han mener, at Forholdstalsvalgmaaden skulde være det, vi i Øjeblikket mulig kunde naa, og at det skulde være noget, som ikke forfordelte nogen, saa forekommer det mig ikke at være stemmende med den almindelige Praxis her i Tinget lige straks at hvide det, som man vil nøjes med. Det er derfor ikke ganske klogt af det ærede Medlem nu at sige, at han vil nøjes med Forholdstalsvalg; man plejer at gaa anderledes frem. Man plejer at stille sine Forordringer som Grundlag for Forhandlingen, men naar det ærede Medlem straks siger, hvad han vil nøjes med, saa kan han være vis paa, at han ikke faar mere; thi saa ved man, hvad man har at holde sig til. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har gjort den kjøbenhavnske Opposition paa det kommunale Omraade nogen Tjeneste med den Udtalelse, han er kommen med, at Oppositionens Stilling over for det nuværende Flertal i Borgerrepræsentationen kan blive forandret saaledes, at dersom den bliver Flertal, kan den ville tyrannisere dem, der nu høre til Flertallet, paa lignende Maade, som den nu bliver tyranniseret. Det er ingenlunde Tilfældet. De kunne blot give os det, vi forlange: Valgret for alle Skatteborgere, saa have de Herrer faaet den samme Ret som vi. Naar man vil gaa til at udvide Valgretten til alle Skatteborgere, saa holde vi paa Forholdstalsvalg lige som det ærede Medlem, men ikke naar man vil beholde den indskrænkede Valgret, vi have.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. Sage: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for en ny Kreditforening for Landejendomme og de bestaaende Kreditforeninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2335 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Gab: Jeg har ikke det foreliggende Forslag ved Haanden; men jeg vil dog tillade mig et Par Ord, da ingen andre synes at ville røre ved Sagen. Jeg vil da tillade mig at sige, at jeg finder, der er forskellige Bestemmelser i Forslaget, som aabenbart, i det mindste efter min Mening, ere Forbedringer fra det, vi tidligere have set. Derimod er der en Bestemmelse, som jeg er meget betænkelig ved. Jeg har allerede flere Gange, naar vi have haft Forslag fremme om Kreditforeninger, tilladt mig at udtale, at jeg paa ingen Maade er fornøjet med den Ordning, vi have faaet indført her i Landet; jeg anser nemlig forskellige af de Grundlagsbestemmelser, paa hvilke vore Kreditforeninger hvile, for høist uheldige og beroende paa en Miskenndelse af de almindelige økonomiske Love. Dette gælder flere Bestemmelser, men maaste ganske særlig de Bestemmelser, som ere Udtryk for den Tendens, der har været lige fra Begyndelsen af i vore Kreditforeningslove, og som senere er bleven udvidet mere og mere, Tendensen til at skyde fra Nutiden over paa Fremtiden. Jeg tror, at vi allerede lide under det; og hvis man vedbliver paa denne Maade, ville vore Efterkommere komme til at lide mere og mere derved. Man vil altsaa forstaa, at den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, som i den nævnte Retning gaar endnu et Skridt yderligere, end man har gjort før, nemlig at tillade Optagelsen af Laan uden nogen som helst Afbetaling, for mig staar som meget uheldig. Det vilde tværtimod for mig have været meget tilfredsstillende, om man var gaaet den modsatte Vej, at man havde etableret ny Laan med fast og nogenlunde rigelig Afbetaling fra Begyndelsen og til Gen-gæld med syntende Rente. Dette anser jeg for at være en langt heldigere Laanemaade for Ejendomsbesidderne og ganske særlig for Landbostanden. Jeg tror, at det er et sundt Princip, at man saa vidt muligt sørger for, at den Generation, som gør Laanene, ogsaa i væsentlig Grad kommer til at tilbagebetale dem, og jeg tror, det er et usundt Princip